



พระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น
พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕
เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอพล จังหวัด
ขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น เรียกว่า “ศาลจังหวัดพล”
และจะเปิดทำการเมื่อใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ให้ศาลจังหวัดพลมีเขตตลอดท้องที่อำเภอพล อำเภอชนบท อำเภอบ้านไผ่ ยกเว้น
ตำบลโคกสำราญ ตำบลโนนสมบูรณ์ ตำบลบ้านแฮด ตำบลหนองแซง อำเภอแวงน้อย อำเภอแวงใหญ่
และอำเภอหนองสองห้อง ในจังหวัดขอนแก่น

ในระหว่างที่ยังไม่ได้เปิดทำการศาลจังหวัดพลตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๓ ให้
ศาลจังหวัดขอนแก่นมีเขตอำนาจตลอดถึงเขตศาลจังหวัดพลด้วย

บ
ในวันเปิดท
ม

ผู้รับสนอง
อานัน
นา

หมายเหตุ
อำเภอพล จ
ตำบลโนนสม
จังหวัดขอนแก่น
ราชอาณาจักร
บัญญัตินี้

บรรดาคดีของเขตท้องที่อำเภอที่ระบุในวรรคหนึ่ง ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลจังหวัดขอนแก่น
ในวันเปิดทำการศาลจังหวัดพลตามมาตรา ๓ ให้คงพิจารณาพิพากษาในศาลจังหวัดขอนแก่น
มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

โปรดเกล้า ฯ ให้

และยินยอมของ

กมล จังหวัด

ชกิจจานุเบกษา

ศาลจังหวัดพล ”

บ้านไผ่ ยกเว้น

อำเภอเวียงใหญ่

มาตรา ๓ ให้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่
อำเภอพล จังหวัดขอนแก่นให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอพล อำเภอชนบท อำเภอบ้านไผ่ ยกเว้นตำบลโคกสำราญ
ตำบลโนนสมบูรณ์ ตำบลบ้านแฮด ตำบลหนองแซง อำเภอเวียงน้อย อำเภอเวียงใหญ่ และอำเภอหนองสองห้อง
จังหวัดขอนแก่น เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอดังกล่าวและโดยที่มาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราช
บัญญัตินี้